

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecătorul: D. Chistol
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, L. Popova, N. Simciuc

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

judecând recursul declarat de Constantinov Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Constantinov Vasile împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la recunoașterea dreptului de a fi restabilit în funcție, anularea ordinului de concediere, obligarea de a fi emis ordinul de restabilire în funcția anterioară sau într-o funcție echivalentă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Constantinov Vasile și s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 27 iulie 2011, Constantinov Vasile a depus o cerere de chemare în judecată, la Curtea de Apel Chișinău, împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, cu privire la anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 267 ef. din 20 iunie 2008 referitor la concediere, emis în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2008, și restabilirea în funcția deținută anterior de șef al

Direcției informații și evidențe operative al Ministerului Afacerilor Interne (vol. I, f. d. 3).

În același timp, reclamantul a cerut achitarea salariului de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă, începând cu 20 iunie 2008 până la emiterea hotărârii judecătorești, dar și compensarea cheltuielilor judiciare (vol. I, f. d. 3).

Pârâtul Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin referința sa, a considerat acțiunea neîntemeiată și a cerut respingerea cererii de chemare în judecată (vol. I, f. d. 92 – 94).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2012, s-a respins acțiunea ca fiind nefondată și depusă cu omiterea termenului de prescripție (vol. I, f. d. 146 – 152).

La 26 septembrie 2012, prin decizia Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Constantinov Vasile și s-a casat integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2012, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători (vol. I, f. d. 168 – 172).

În motivare hotărârii, instanța de recurs a constatat că recurentul Constantinov Vasile a fost achitat în baza sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2006, menținută ulterior prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2011, care la rândul său a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 2 aprilie 2012. Așadar, prin prisma Legii nr. 1545 – XII din 25 februarie 1998, recurentul nu a omis termenul de prescripție de adresare în instanța de judecată, iar prima instanța urma să ia în considerare acest fapt pentru repunerea în drepturi a acestuia (vol. I, f. d. 172).

La 27 noiembrie 2012, Constantinov Vasile a depus o cerere de extindere a pretențiilor sale, concretizată ulterior la 7 februarie 2013, împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, cu privire la repunerea în termen a acțiunii și anularea ordinului nr. 267 ef. din 20 iunie 2008, în partea concedierii sale, ca fiind ilegal (vol. I, f. d. 183, 203).

În subsidiar, reclamantul a solicitat obligarea pârâtului de a emite ordinul de restabilire în funcție deținută anterior, iar în caz de imposibilitate, să-i fie oferită o funcție echivalentă cu cea ocupată anterior, șef al Direcției informații și evidențe operative al Ministerului Afacerilor Interne. La fel, s-a solicitat restabilirea în funcția deținută anterior și obligarea Ministerului Afacerilor Interne să achite salariul de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă, începând cu 2 aprilie 2012 până la emiterea hotărârii judecătorești, luând în considerare modificările grilei salariului în această perioadă. Mai mult, s-a cerut compensarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 5 000 lei și executarea imediată a hotărârii (vol. I, f. d. 203).

Pârâtul Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin referința sa, a considerat acțiunea neîntemeiată și a cerut respingerea acesteia (vol. I, f. d. 218 – 219).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, s-a admis acțiunea, cu repunerea acestuia în termenul de prescripție (vol. I, f. d. 225 – 228).

Astfel, instanța de fond a anulat ordinul de concediere al Ministerului Afacerilor Interne nr. 267 ef. din 20 iunie 2008, în partea concedierii lui Constantinov Vasile, cu restabilirea acestuia în funcția deținută anterior și obligarea Ministerului Afacerilor Interne de-ai achita reclamantului salariul mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, începând cu 20 iunie 2008 și până în ziua restabilirii (vol. I, f. d. 225 – 228).

De asemenea, s-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în folosul lui Constantinov Vasile cheltuielile de judecată în mărime de 5 000 lei (vol. I, f. d. 225 – 228).

La 25 septembrie 2013, prin decizia Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și s-a casat integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (vol. I, f. d. 261 – 268).

În motivarea hotărârii, instanța de recurs a reținut că instanța de fond a încadrat în mod eronat pretențiile formulate de Constantinov Vasile, născute în urma condamnării sale ilegale, în sfera de reglementare a normelor de drept prevăzute în Legea contenciosului administrativ în locul celor specificate în Legea nr. 1545 – XII din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Așadar, s-a arătat că prima instanța a desconsiderat concluziile constatate în decizia Curții Supreme de Justiție din 26 septembrie 2012 și a comis la rejudecare aceleași încălcări procedurale.

La 25 noiembrie 2013, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a acceptat în procedura cererea de extindere a pretențiilor inițiale, formulată de Constantinov Vasile, împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a emite ordinul de restabilire în funcție deținută anterior, iar în caz de imposibilitate, să-i fie oferită o funcție echivalentă cu cea ocupată anterior, șef al Direcției informații și evidență operativă al Ministerului Afacerilor Interne (vol. II, f. d. 17).

La fel, prin cerererea menționată mai sus, reclamantul a solicitat obligarea Ministerului Afacerilor Interne să-i achite salariul de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă, începând cu 2 aprilie 2012 până la emiterea hotărârii judecătorești, luând în considerare salariul mediu al acestuia în mărime de 7 732, 50

lei. Subsecvent la cele relatate, s-a cerut repararea prejudiciului moral de la ambii pârâți în valoare de 510 345 lei și compensarea cheltuielilor de judecată de la aceștia în cuantum de 5 000 lei, dar și executarea imediată a hotărârii (vol. II, f. d. 17).

Prin referința avansată de Ministerul Afacerilor Interne, s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată (vol. II, f. d. 42 – 45).

În esență, pârâtul a explicat că, prin ordinul nr. 273 ef. din 3 iulie 2013, s-a executat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, în partea restabilirii lui Constantinov Vasile în funcția deținută anterior (vol. II, f. d. 43). Ulterior, în temeiul ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 342 ef. din 3 septembrie 2013, s-au încetat raporturile de serviciu cu reclamantul, din cauza lichidării subdiviziunii în care lucra acesta, dar și din motivul că salariatul a refuzat să fie transferat într-o alta funcție.

În plus, pârâtul a cerut scoaterea de pe rol a capătului de cerere referitor la repararea prejudiciului moral în mărime de 510 345 lei, întrucât, la 6 iunie 2012, reclamantul a intentat o cerere de chemare în judecată, cu privire la același circumstanțe de fapt, împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Finanțelor, Procuraturii Generale și Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la repararea prejudiciului material și moral în conformitate cu Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 (vol. II, f. d. 45). Așadar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 4 decembrie 2013, s-a statuat repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, încasarea cheltuielilor suportate pentru asistență judiciară acordată în procesul penal în sumă de 51 200 lei și compensarea cheltuiilor de judecată în cuantum de 5 000 lei.

La 5 iunie 2014, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus referință, prin care a susținut circumstanțele de fapt și de drept invocate de Ministerul Afacerilor Interne (vol. II, f. d. 52 – 53).

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2014, s-a respine acțiunea ca neîntemeiată (vol. II, f. d. 151, 154 – 160).

La 22 aprilie 2015, prin decizia Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Constantinov Vasile și s-a casat hotărârea primei instanțe din 10 decembrie 2014, cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță, conform competenței teritoriale, la Judecătoria Centru, mun. Chișinău (vol. II, f. d. 192 – 202).

La rejudecarea cauzei civile, prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 iulie 2015, s-a introdus în procesul judiciar Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova în calitate de intervenient accesoriu (vol. II, f. d. 221).

La 9 februarie 2016, Constantinov Vasile a depus ultima cererea de extindere a pretențiilor sale, împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la recunoașterea dreptului de a fi

restabilit în funcție, anularea ordinului de concediere, obligarea de a fi emis ordinul de restabilire în funcția anterioară sau într-o funcție echivalentă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. III, f. d. 13 – 26).

În motivarea acțiunii, reclamantul a prezentat succesiv următoarele circumstanțe de fapt.

La 26 octombrie 2006, prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, s-a hotărât de-al achita pe Constantinov Vasile, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 327 alin. (1), 332 alin. (1) din Codul penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Ulterior, la 22 mai 2007, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca nefondat apelul procurorului A. Casir și s-a menținut sentința atacată a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2006. Totuși, la 11 decembrie 2007, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, prin decizia sa, a decis de a admite recursul ordinar declarat de procuror și de a casa decizia instanței de apel menționate mai sus în cauza penală în privința lui Constantinov Vasile, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecători.

Astfel, la 19 iunie 2008, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, s-a admis parțial apelul procurorului Procuraturii Anticorupție și s-a casat sentința primei instanțe în partea achitării lui Constantinov Vasile în baza art. 327 alin. (1) din Codul penal, pronunțând în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează: pe Constantinov Vasile a-l recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 327 alin. (1) din Codul penal și a-i stabili pedeapsă sub formă de amendă în beneficiul stalului în mărime de 300 u. c., fără privarea de drepturi. În rest, s-a menținut sentința fără modificări.

În baza acestor circumstanțe, la 20 iunie 2008, Ministerul Afacerilor Interne a emis ordinul nr. 267 ef., prin care Constantinov Vasile a fost concediat din funcția de șef al Direcției informații și evidențe operative a Ministerul Afacerilor Interne, în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2008.

În aceeași ordine de idei, Constantinov Vasile a relatat că, la 10 februarie 2009, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție a decis respingerea recursurilor ordinare, declarate de procuror și inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2008 și menținerea hotărârii atacate.

La 20 decembrie 2010, Plenul Curții Supreme de Justiție a admis recursul în anulare declarat de apărătorul Vladimir Guzun și de condamnatul Constantinov Vasile și a casat parțial decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 februarie 2009, în partea respingerii recursurilor ordinare declarate de

Constantinov Vasile și apărătorului său, Vladimir Guzun, dispunând rejudecarea cauzei în această parte de către Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție.

Astfel, 17 mai 2011, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a admis recursurile ordinare declarate de către avocatul Vladimir Guzun în interesele condamnatului Constantinov Vasile și de către condamnat, a casat parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2008, în ce privește condamnarea lui Constantinov Vasile în baza art. 327 alin. (1) din Codul penal și a dispus rejudecarea în partea dată a cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În mod corespunzător, la 29 iunie 2011, prin decizia Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca nefondat apelul procurorului Alexandru Casir declarat împotriva sentinței Judecătoriei sect. Centru, mun. Chișinău din 26 octombrie 2006, în cauza penală în privința lui Constantinov Vasile. Așadar, sentința citată s-a menținut fără modificări în partea referitoare la învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) din Codul penal.

La 2 aprilie 2012, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procuror în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2011, în cauza penală în privința lui Constantinov Vasile, cu menținerea hotărârii atacate.

Prin urmare, reclamantul a rezumat că, în urma judecării de către instanțele de judecată a procesului penal, cu privire învinuirile nefondate ale procuraturii, sentința de achitare a devenit definitivă și irevocabilă la 2 aprilie 2012, iar procesul judiciar a durat 94 luni, ceea ce constituie 7 ani 8 luni 10 zile.

Constantinov Vasile a indicat că, după decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2011, a început procedura de restabilire în funcția deținută anterior. În acest sens, la 25 mai 2011, reclamantul a depus în adresa pârâtului Ministerului Afacerilor Interne, raportul nr. C-1389/11 din 23 mai 2011, prin care a solicitat anularea ordinului MAI nr. 267 ef. din 20 iunie 2008, emis în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2008, în temeiul căreia a fost concediat din funcția de șef al Direcției informații și evidențe operative a Ministerului Afacerilor Interne. Totodată, la 4 iulie 2011, a fost depus în mod repetat raportul nr. C – 1765/11 din 4 iulie 2011. Însă, la 6 iulie 2011, a primit de la Ministerul Afacerilor Interne răspunsul nr.22/C-74/11 din 24 iunie 2011, prin care i s-a comunicat că nu pot fi satisfăcute cerințele sale, deoarece s-a constatat că nu există o hotărâre de repunere în funcția deținută anterior.

În opinia reclamantului, prin confirmarea achitării acestuia de către Curtea Supremă de Justiție, a apărut temeiul de restabilire la locul de muncă prevăzut la articolul 14 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de

reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Din aceste raționamente, s-a depus prezenta acțiune împotriva Ministerului Afacerilor Interne, cu privire la anularea ordinului de concediere nr. 267 ef. din 20 iunie 2008 și restabilirea la locul de muncă.

În acest context, s-a arătat că, pe parcursul judecării cauzei sale, s-au adoptat mai multe hotărâri judecătorești, iar, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, s-au admis capetele sale enumerate mai sus. Așadar, întru executarea acestui act judecătoresc, la 28 februarie 2013, prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 71, au fost reorganizate statele de personal ale Ministerului Afacerilor Interne, iar funcția deținută anterior, șef al Direcției informații și evidențe operative, a fost redusă.

Totuși, la 2 februarie 2013, Constantinov Vasile a depus o cerere la un executor judecătoresc, solicitând intentarea procedurii de executare a titlului executoriu nr.3-2877/12 din 27 februarie 2013, privind anularea ordinului de concediere al MAI nr. 267 ef. din 20 iunie 2008 în partea concedierii sale, cu restabilirea acestuia în funcția deținută anterior.

Astfel, la 3 iulie 2013, Ministerul Afacerilor Interne a emis ordinul nr. 273 ef. cu privire la repunerea în unele drepturi și cu trimiterea în interes de serviciu a locotenent-colonelului de poliție Constantinov Vasile (R-000294), pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu, în funcția de ofițer de investigații al Secției „T” a Direcției „F” al Serviciului securitate internă și combatere a corupției.

Pe baza acestor circumstanțe, reclamantul a considerat că a fost repus în funcție numai în unele drepturi, prevăzute la titlul executoriu nr. 3- 2877/12 din 27 februarie 2013, dar nu a anulat ordinul de concediere al MAI nr. 267 ef. din 20 iunie 2008, nu i-a oferit locul de muncă în funcția deținută anterior șef al Direcției informații și evidențe operative al Ministerului Afacerilor Interne, nu i-a propus o altă funcție echivalentă și nu i-a achitat salariu pentru perioada lipsei forțate de la muncă din 2 aprilie 2012. Mai mult, în opinia sa, ordinul nominalizat are un caracter obligatoriu pentru executare.

Cu toate acestea, la 8 iulie 2013, executorul judecătoresc, prin încheiere a intentat procedura de executare și a acordat Ministerului Afacerilor Interne termenul de executare a documentului executoriu până la data de 11 iulie 2013. Însă, la data respectivă, executorul judecătoresc a întocmit proces-verbal în incinta Ministerului Afacerilor Interne, prin care a confirmat faptul că documentul executoriu nu este executat.

Astfel, la 3 septembrie 2013, pârâtul a adoptat ordinul nr. 342 din 3 septembrie 2013, cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu, rezilierea contractului individual de muncă, fiind concediat Constantinov Vasile în legătură cu

reducerea statelor. Prin urmare, la 22 octombrie 2013, executorul judecătoresc a suspendat executarea documentului executoriu, până la rămânerea definitivă a hotărâri judecătorești.

Revenind la fondul cauzei, Constantinov Vasile a susținut că ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 267 ef. din 20 iunie 2008 este ilegal și pasibil de a fi anulat. În justificarea punctului său de vedere, reclamantul a invocat că, la momentul emiterii ordinului sus citat, exista decizia executorie a Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2011, fiind temei juridic de a suspenda din funcție pe reclamant, așa cum a prevăzut art.76 lit. g) din Codul muncii, dar nu de a-l elibera de la locul de muncă. Așadar, soluția pârâtului de-al concedia era posibilă numai în baza unei decizii definitive, ceea ce ar fi fost în conformitate cu art. 82 lit. e) din Codul muncii.

Prin urmare, reclamantul a conchis că Ministerul Afacerilor Interne a încălcat normele legale referitoare la contractul individual de muncă, care poate fi suspendat sau încetat în circumstanțe ce nu depind de voința părților, în corespundere cu art. 76 și 82 din Codul muncii, fiind adoptat un ordin contrar prevederilor legii și ilegal în fond. Din aceste raționamente, s-a considerat că dreptul reclamantului, de a fi restabilit de către angajator la locul de muncă anterior, a apărut la 2 aprilie 2012, când a rămas sentința de achitare definitivă și irevocabilă. Această circumstanță de drept este prevăzută expres la art.6 lit. a) și la art. 14 alin. (1) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998.

Astfel, Constantinov Vasile a invocat că, prejudiciul material în formă de salariu, urmează să fie calculat pentru circa 47 luni, începând cu data de 2 aprilie 2012 până la 16 martie 2016. Respectiv, în viziunea acestuia, în perioada privării ilegale de posibilitatea de a munci, suma salariului neplătit constituia cel puțin 363 427 lei (7 732,50 lei x 47 luni = 363 427 lei).

În ceea ce privește prejudiciul moral, reclamantul a menționat că, în caz de refuz neîntemeiat de angajare, are dreptul să ceară repararea acestui prejudiciu, iar mărimea compensației se va determina în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate; de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și de statutul social al persoanei vătămate; de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

La acest capitol, dar și reieșind din faptul că salariul mediul lunar este de 7 732, 50 lei, reclamantul a explicat că suma totală a prejudiciului moral nu poate fi mai mică decât cuantumul prejudiciului material. În mod corespunzător, dacă mărimea prejudiciului material reprezintă 363 427 lei, fiind luat la bază coeficientul pentru prejudiciului moral cu nr. 3, atunci suma finala pretinsă va fi de 1 902 281 lei.

Constantinov Vasile a solicitat recunoașterea dreptului de a fi restabilit în funcția deținută anterior și anularea ordinului nr. 267 ef. din 20 iunie 2008, în partea concedierii sale, ca fiind ilegal (vol. III, f. d. 26).

Totodată, reclamantul a cerut obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a emite ordinul de restabilire în funcție deținută anterior, iar în caz de imposibilitate, să-i fie oferită o funcție echivalentă cu cea ocupată anterior, șef al Direcției informații și evidență operativă al Ministerului Afacerilor Interne, dar și de a-i achita salariul de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă, începând cu 2 aprilie 2012 până la emiterea hotărârii judecătorești, luând în considerare salariul mediu al acestuia în mărime de 7 732, 50 lei (vol. III, f. d. 26).

Subsecvent la cele înaintate, s-a solicitat repararea prejudiciului moral de la ambii pârâți în valoare de 1 902 281 lei și compensarea cheltuielilor de judecată de la aceștia în cuantum de 5 000 lei, dar și executarea imediată a hotărârii (vol. III, f. d. 26).

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Ministerul Afacerilor Interne a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii ca nefondată (vol. III, f. d. 27 – 28).

Pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova și intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova nu au formulat referințe împotriva acțiunii, însă, în ședința de judecată din 16 martie 2016, reprezentantului pârâtului nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia (vol. III, f. d. 168).

Prin hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, s-a admis parțial acțiunea, fiind anulat ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 267 ef. din 20 iunie 2008, în partea concedierii lui Constantinov Vasile ca neîntemeiat (vol. III, f. d. 175, 179 – 201).

La fel, instanța de fond a statuat obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a emite ordinul de restabilire în funcție deținută anterior, iar în caz de imposibilitate, să-i fie oferită o funcție echivalentă cu cea ocupată anterior, și anume șef al Direcției informații și evidență operativă al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 20 iunie 2008 până la 3 septembrie 2013.

În aceeași ordine de idei, s-a încasat din contul Ministerului Afacerilor Interne în folosul lui Constantinov Vasile salariul de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă, începând cu 2 aprilie 2012 până la 3 iulie 2013, luând în considerare salariul mediu lunar al reclamantului în mărime de 7 732, 50 lei.

Într-un final, instanța de judecată a decis încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne în folosul lui Constantinov Vasile a prejudiciului moral parțial în mărime de 10 000 lei și cheltuielile de judecată pentru serviciile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

În drept, hotărârea judecătorească a fost întemeiată pe articolul 82 lit. e), 330 alin. (1) din Codul muncii, anexa 7 din Legea nr. 355 – XVI din 23 decembrie 2005, cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, articolul 14, 1422 alin. (1) și (2), 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil și articolul 26 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ.

Împotriva acestui act de dispoziție, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Constantinov Vasile au declarat apel în termenul legal (vol. III, f. d. 225). În apărare, Constantinov Vasile a formulat o referință, solicitând respingerea cererii acestuia (vol. III, f. d. 236 - 241). În rest, observații nu au fost depuse la materialele cauzei.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 27 iunie 2017, a admis apelul declarat de Constantinov Vasile și a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, pronunțând o nouă hotărâre (vol. IV, f. d. 30 – 45).

Astfel, instanța de apel a statuat respingerea acțiunii apelantului ca fiind neîntemeiată (vol. IV, f. d. 30 – 45).

Pentru a soluționa această pricină, instanța de apel a aplicat articolele 1 alin. (2), 3, 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, articolele 7 alin. (1), lit. a), 8, 14 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și articolele 1422 alin. (1) și (2), 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil.

La 28 iulie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 27 iunie 2017 (vol. IV, f. d. 46).

La 14 septembrie 2017, Constantinov Vasile a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, solicitând casarea acesteia și casarea parțială a hotărârii primei instanței din 11 mai 2016. Astfel, recurentul a cerut pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie admisă acțiunea integrală.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, Constantinov Vasile a afirmat că instanța de apel a reținut eronat faptele referitoare la anularea ordinului nr. 267 ef. din 20 iunie 2008 și restabilirea acestuia în funcție, deoarece decizia Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, în baza căreia s-a emis actul de concediere, a fost anulată în baza deciziei Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2013. Așadar, lipsește, *de jure*, anularea acestui act administrativ, dar și restabilirea în funcția deținută anterior. Mai mult, însăși instanța de apel a constatat că acest ultim aspect nu a fost posibil din cauza reformării Ministerului Afacerilor Interne.

La acest capitol, recurentul a subliniat că, anterior, prin decizia din 18 septembrie 2014, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ s-a pronunțat asupra încasării salariului de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă, dar și în privința reparării prejudiciului moral, pentru perioada 20 iunie 2008

până la 2 aprilie 2012. Însă, în prezenta acțiune, acesta a accentuat că a cerut admiterea acestor capete de cerere pentru un alt interval de timp, pentru care nu există o hotărâre judecătorească, *în special*, din 2 aprilie 2012 până în momentul de față.

Constantinov Vasile a pretins că instanța de apel a judecat doar apelul său, creând acestuia o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, ceea ce contravine normelor de drept procedural specificate la art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă.

La 12 octombrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (vol. IV, f. d. 84).

La 7 noiembrie 2017, intimatul Ministerul Afacerilor Interne a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând declararea inadmisibilă a acestuia (vol. IV, f. d. 86 - 87)

Până la data examinării cauzei, Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor nu a depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului se decide fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora, prin emiterea unei încheieri nemotivate despre care se face o mențiune pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

În procedura de filtru, completul de judecată a constatat că decizia integrală a instanței de apel din 27 iunie 2017 a fost expediată în adresa părților la 28 iulie 2017 (vol. IV, f. d. 63), însă nu a existat o dovadă a recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. Totodată, potrivit plicului prezentat de recurent, se atestă că scrisoarea, care conținea actul contestat, a ieșit din biroul (oficiul) poștal la 1 august 2017 (vol. IV, f. d. 63). Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces la justiție, dar având în vedere informația de pe plicul expediat de instanța de apel (1 august 2017), instanța de judecată a stabilit că recursul, declarat de Constantinov Vasile la 14 septembrie 2017, este depus în termenul de 2 luni prevăzut la articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În același context, materialele cauzei au demonstrat faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs. La fel,

a fost stabilit că argumentele recurentului se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2017, recursul, declarat de Constantinov Vasile, a fost considerat admisibil spre examinare în fond (vol. IV, f. d. 131).

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurentul și intimații au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Auza Vilho Eskelinen și alții v. Finlanda*, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, *Eriksson v. Suedia*, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, *Pönkä v. Estonia*, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34).

În subsidiar, în parag. 26 – 27 din decizia Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 444 din Codul de procedură civilă, Curtea a statuat că în cazul procedurilor care au ca obiect autorizarea unui apel sau care consacră verificarea unor aspecte de drept, și nu de fapt, sunt îndeplinite condițiile articolului 6 din Convenție chiar dacă instanța de apel sau de recurs nu oferă reclamantului posibilitate să se exprime în fața sa, în persoană. Iar, în esență nu este afectat accesul liber la justiție.

Verificând decizia contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate și temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Constantinov Vasile este întemeiat și urmează a fi admis, cu dispunerea casării deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017 și trimiterii pricinii spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători, pentru motivele ce succed.

Raportul juridic dedus judecății vizează cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Constantinov Vasile împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la recunoașterea dreptului de a fi restabilit în funcție, anularea ordinului de concediere, obligarea de a fi emis ordinul de restabilire în funcția anterioară sau într-o funcție echivalentă,

încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Instanța de recurs notează că, pe parcursul judecării respectivei cauze civile, au fost pronunțate mai multe hotărâri judecătorești, descrise mai sus, fără o finalitate pe fond, iar, la 22 aprilie 2015, prin decizia Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Constantinov Vasile și s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 decembrie 2014, cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță, conform competenței teritoriale, la Judecătoria Centru, mun. Chișinău (vol. II, f. d. 192 – 202).

Astfel, la rejudecarea cauzei civile, Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin hotărârea din 11 mai 2016, a admis parțial acțiunea depusă de Constantinov Vasile, fiind anulat ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 267 ef. din 20 iunie 2008, în partea concedierii lui Constantinov Vasile ca fiind neîntemeiat (vol. III, f. d. 175, 179 – 201). La fel, instanța de fond a statuat obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a emite ordinul de restabilire în funcție deținută anterior, iar în caz de imposibilitate, să-i fie oferită o funcție echivalentă cu cea ocupată anterior, și anume șef al Direcției informații și evidență operativă al Ministerului Afacerilor Interne, începând cu 20 iunie 2008 până la 3 septembrie 2013.

În aceeași ordine de idei, s-a încasat din contul Ministerului Afacerilor Interne în folosul lui Constantinov Vasile salariul de funcție pentru perioada lipsei forțate de la muncă, începând cu 2 aprilie 2012 până la 3 iulie 2013, luând în considerare salariul mediu lunar al reclamantului în mărime de 7 732, 50 lei.

Într-un final, instanța de judecată a decis încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne în folosul lui Constantinov Vasile a prejudiciului moral parțial în mărime de 10 000 lei și cheltuielile de judecată pentru serviciile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

Colegiul lărgit, observă că, pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a stabilit că, la momentul emiterii ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 267 ef. din 20 iunie 2008, decizia Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2007, deși era executorie, nu era definitivă, deoarece putea fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, și respectiv, nu putea servi drept temei juridic pentru concedierea lui Constantinov Vasile în baza art. 82 lit. e) din Codul muncii. În acest sens, ordinul contestat s-a considerat unul ilegal, fiind anulat de către autoritatea judecătorească (vol. III, f. d. 196 – 197).

Prin urmare, instanța a decis de-al restabili pe reclamant de la 20 iunie 2008 până la 3 septembrie 2013, atunci când, prin ordinul Ministerul Afacerilor Interne nr. 342, s-a reziliat contractul individual de muncă cu Constantinov Vasile, în legătură cu reducerea statelor de personal. Or reclamantul a contestat ordinul menționat *supra*, însă, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, s-a

respins acțiunea acestuia și s-a stabilit legalitatea actului de concediere (vol. III, f. d. 199).

În partea ce ține de repararea prejudiciului moral, instanța de fond a opinat că, anterior, reclamantul a obținut prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție din 18 septembrie 2014. Astfel, în prezenta cauza, mărimea de 10 000 de lei pentru solicitarea respectivă este una echitabilă (vol. III, f. d. 200). Mai mult, instanța a respins alegațiile pârâtului referitoare la omiterea de către reclamant a termenului pentru depunerea cererii de chemare în judecată, de vreme ce temeiul juridic de restabilire în funcție a apărut la 2 aprilie 2012, când sentința de achitare a devenit definitivă și irevocabilă, ceea ce rezultă din art. 14 alin. (1) din Legea nr. 1545 nr. 1545 din 25 februarie 1998 (vol. III, f. d. 200).

Instanța de recurs reține că, împotriva acestui act de dispoziție, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Constantinov Vasile au declarat apel în termenul legal (vol. III, f. d. 225). În apărare, Constantinov Vasile a formulat o referință, solicitând respingerea cererii acestuia (vol. III, f. d. 236 - 241). În rest, alte comentarii nu au fost depuse la materialele cauzei.

În urma examinării cauzei, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 27 iunie 2017, a admis apelul declarat de Constantinov Vasile și a casat hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, pronunțând o nouă hotărâre (vol. IV, f. d. 30 – 45). Așadar, instanța de apel a statuat respingerea acțiunii apelantului ca fiind neîntemeiată (vol. IV, f. d. 30 – 45).

La deliberarea acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de Constantinov Vasile în cererea de chemare în judecată, concretizată pe parcursul examinării cauzei, dar și stabilită de instanța de fond.

Spre deosebire de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, instanța de apel a reținut că ordinul 267 ef. din 20 iunie 2008 a fost anulat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 273 ef. din 3 iulie 2013, ceea ce confirmă că actul respectiv nu mai produce efecte de drept. În plus, prin ordinul nr. 273 ef., Constantinov Vasile a fost restabilit în funcția anterior deținută (vol. IV, f. d. 41).

La fel, Colegiul judiciar a determinat că Ministerul Afacerilor Interne a întreprins măsurile necesare în vederea restabilirii salariatului în funcția deținută anterior, dar nu a fost posibil din cauza reformării instituționale și organizatorice a ministerului. În subsidiar, s-a confirmat, prin procesele – verbale nr. 1245 și 1246 din 29 august 2013, că s-au propus lui Constantinov Vasile alte funcții echivalente, însă acesta a refuzat (vol. IV, f. d. 42).

În continuare, instanța de apel a reținut că, în temeiul deciziei Curții Supreme de Justiție din 18 septembrie 2014, s-a încasat în folosul lui Constantinov Vasile prejudiciul material sub formă de salariu neachitat pentru perioada 20 iunie 2008 – 2

aprilie 2012 în cuantum de 197 340 lei. Mai mult, din cauza lipsei funcției deținute de apelant în statele de personal, dar și din cauza acestuia de a accepta o altă funcție echivalentă sau imediat următoare, raporturile de muncă, *de facto*, nu au fost reinițiate. În consecință, capătul de cerere referitor la încasarea salariului pentru perioada din 2 aprilie 2012 până în prezent, este unul neîntemeiat (vol. IV, f. d. 43).

Pe baza celor prezentate, instanța de apel a considerat că apelantul Constantinov Vasile a fost despăgubit pentru prejudiciul moral suportat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 septembrie 2014, ceea ce a impus respingerea acestei pretenții (vol. IV, f. d. 44).

La caz, recurentul Constantinov Vasile a criticat decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017 în baza temeiurilor prevăzute la articolul 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

În baza limitelor impuse de art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit învederează că recurentul s-a plâns că instanța de apel a reținut eronat faptele referitoare la anularea ordinului nr. 267 ef. din 20 iunie 2008 și la restabilirea acestuia în funcție. În plus, recurentul a pretins că instanța de apel a judecat doar apelul său, creând acestuia o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, ceea ce contravine normelor de drept procedural specificate la art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă.

În apărarea sa, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a considerat că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele anexate la materialele cauzei, dar și a aplicat corect normele de drept material (vol. IV, f. d. 86 - 87).

Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova nu au oferit comentarii cu privire la fondul cauzei.

Conjunctura stabilită mai sus permite instanței de recurs de a rezuma că recurentul a opinat că instanța de apel a încălcat atât normele de drept material, cât și acelea de drept procedural. Totuși, având în vedere impactul normelor de drept procedural asupra soluționării juste a cauzei civile, Colegiul lărgit își propune să verifice primordial observațiile recurentului în această parte, iar după caz comentariile acestuia în privința fondului.

Analizând argumentele expuse în cererea de recurs și cele din referința intimatului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a creat în propria cale de atac o situație mai dificilă apelantului Constantinov Vasile decât aceea din hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, atacată cu apel.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a

recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii.

În corespundere cu art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă, apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces.

Colegiul lărgit amintește că, prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, s-a admis parțial acțiunea formulată de Constantinov Vasile. Astfel, împotriva acestui act de dispoziție, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Constantinov Vasile au declarat apel în termenul legal, iar ambele cereri ale părților menționate au fost primite în procedură de către instanța de apel (vol. III, f. d. 225).

Totuși, din analiza deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, instanța de recurs reține că s-a admis apelul declarat de Constantinov Vasile și s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, fiind pronunțată o nouă hotărâre (vol. IV, f. d. 30 – 45). Așadar, instanța de apel a statuat respingerea integrală acțiunii apelantului ca fiind neîntemeiată (vol. IV, f. d. 30 – 45).

În același context, instanța de recurs notează că legislatorul a prevăzut la art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă două excepții de la regula generală, în special, se admite înrăutățirea situației apelantului în propria cale de atac, dacă apelantul consimte această împrejurare sau dacă hotărârea este atacată și de alți participanți la proces.

Cu privire la primul caz, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit materialelor cauzei, Constantinov Vasile nu a consimțit renunțarea la acțiunea sa în cadrul ședinței judiciare din 20 iunie 2017, desfășurată în instanța de apel (vol. IV, f. d. 26). În plus, temei pentru depunerea prezentului recurs a constituit dezacordul total al recurentului cu respingerea integrală a cererii sale de chemare în judecată depusă împotriva intimațiilor. Totodată, prin recursul dedus judecătii, Constantinov Vasile a solicitat pe de o parte casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, iar pe de altă parte admiterea capetelor de cerere admise parțial sau respinse de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin hotărârea din 11 mai 2016.

Referitor la al doilea caz, instanța de recurs învederează că, deși Curtea de Apel Chișinău, în partea introductivă a deciziei din 27 iunie 2017, a indicat că examinează atât cererea de apel depusă de Constantinov Vasile, cât și cererea de apel formulată de Ministerul Afacerilor Interne, totuși, în dispozitivul hotărârii, instanța de apel a dispus admiterea doar cererii de apel declarată de Constantinov Vasile (vol. IV, f. d. 30, 31, 45).

Mai mult, aceste constatări implică în mod evident că instanța de apel nu a respectat art. 390 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, și anume decizia instanței de apel trebuie să conțină: concluziile instanței de apel în urma examinării apelului. Totodată, potrivit alin. (2) din articolul citat, în cazul respingerii apelului, instanța de apel este obligată să indice în decizie motivele respingerii.

În consecință, instanța de recurs observă că decizia contestată nu corespunde exigențelor legale enunțate *supra*, iar în cazul în care Ministerul Afacerilor Interne nu a contestat respectiva hotărâre judecătorească, se atestă că intimatul nu are obiecții asupra acestui aspect și este de acord cu admiterea doar apelului declarat de Constantinov Vasile.

Prin urmare, luând în considerare lipsa existenței celor două excepții prevăzute la art. 373 alin. (6) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit stabilește că instanța de apel, prin decizia din 27 iunie 2017, în modul în care a fost redactată, i-a creat apelantului Constantinov Vasile în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 11 mai 2016, atacată cu apel. În subsidiar, instanța de judecată apreciază că recurentul a invocat această situație de drept.

Pe baza celor prezentate, dar și având în vedere că normele de drept procedural au un caracter absolut și imperativ pentru instanțele de judecată, iar încălcarea acestora atrage după sine casarea deciziei, instanța de recurs nu va analiza argumentele invocate în cererea de recurs, care vizează fondul cauzei. Această împrejurare, în sine, reprezintă o garanție împotriva unei eventuale prejudicieri a imparțialității și independenței instanței judecătorești, care urmează să judece cauza în ordine de apel.

În plus, faptele descrise minuțios mai sus, sugerează în mod elocvent că erorile judiciare manifestate prin încălcarea art. 373 alin. (6) și 390 alin. (1) lit. f), alin. (2) din Codul de procedură civilă, sunt esențiale și nu pot fi corectate de către instanța de recurs. De fapt, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel este obligată să judece și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, atât a celui declarat de Constantinov Vasile, cât și a celui declarat de Ministerul Afacerilor Interne.

Astfel, sintetizând cele constatate *supra*, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Constantinov Vasile, de a casa decizia instanței de apel din 27 iunie 2017 și de a trimite pricina spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

În mod special, la rejudecarea pricinii este necesar ca instanța de apel să se pronunțe în privința cererilor de apel declarate de Constantinov Vasile și de

Ministerul Afacerilor Interne, iar în dependență de cele obținute să emită o hotărâre legală, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Constantinov Vasile.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Constantinov Vasile împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la recunoașterea dreptului de a fi restabilit în funcție, anularea ordinului de concediere, obligarea de a fi emis ordinul de restabilire în funcția anterioară sau într-o funcție echivalentă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu

Mariana Pitic

Luiza Gafton